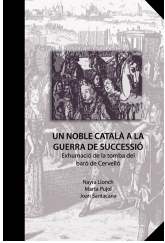

Un noble català a la Guerra de Successió

Divendres, 16 de Octubre de 2009 | JH

El proper 23 d'octubre, a les 19 h, es retornaran les restes del baró de Cervelló a l'església de Sant Vicenç dels Horts amb una guàrdia d'honor dels Miquelets de Catalunya, que procediran a disparar les salves d'ordenança usuals en els protocols del segle XVIII. Durant l'any 2007, el Grup de Recerca en Didàctica i Patrimoni (DIDPATRI) de la UB, que dirigeix el catedràtic de Didàctica de les Ciències Socials Francesc Xavier Hernández Cardona, va excavar i recuperar, a l'interior de l'església de Sant Vicenç, les restes de Guillem Raimon d'Iborra, baró de Cervelló, defensor de la causa del rei Carles III durant la Guerra de 1705-1714. Seguidament, es va procedir a fer un estudi exhaustiu de les restes humanes i de la indumentària, investigació modèlica i referent des del punt de vista científic.

La recerca s'ha concretat en el llibre *Un noble català a la Guerra de Successió. Exhumació de la tomba del Baró de Cervelló*, de Nayra Llonch, Marta Pujol i Joan Santacana, i publicat per l'editorial [Llibres de Matricula - Edicions Universitàries](#).

L'estudi del comportament de la noblesa catalana durant la Guerra de Successió encara és una tasca pendent. Es coneixen moltes coses sobre els caps més rellevants del braç militar, però encara es desconeixen les estratègies de la petita i mitjana noblesa per sobreviure al conflicte.

Aquest treball pretén mostrar la història d'un d'aquests nobles, el baró de Cervelló. No va ser un personatge destacat en el conflicte, sinó més aviat un noble que, probablement, no va saber quin bàndol triar i que, finalment, va acabar al camp austriacista, potser fins i tot sense gaire conviccions. La mort, però, el va alliberar de veure el resultat de l'elecció.

L'exhumació de la tomba del baró ha permès una aproximació a la història d'aquesta noblesa desconeguda. A partir de les restes, l'equip del Taller de Projectes de la UB, amb l'ajut de l'il·lustrador Francesc Riart i de l'antropòloga Marta Pujol, ha intentat recrear el personatge i les circumstàncies socials i històriques del seu entorn en un moment cabdal per a Catalunya.

Joan Santacana i Nayra Llonch són membres de DIDPATRI, un grup de recerca consolidat de la UB, des d'on treballen per a la didàctica i la difusió del patrimoni. La seva tasca s'articula sobretot a través de l'assessorament en la creació de museus, de la docència i de la publicació d'obres de difusió del patrimoni i de la història. Entre els treballs més recents hi ha *Museo local: la cenicienta de la cultura*, i la publicació d'*HERMES. Revista de museologia* (totes dues d'Edicions TREA, Gijón) i *Blat, metalls i cabdills. Catalunya del neolític a la iberització* (Rafael Dalmau, Editor), obra de Joan Santacana i Josep Bosch.

Marta Pujol és arqueòloga especialitzada en paleoantropologia, i ha treballat al Laboratori de paleoantropologia de la UAB. Actualment treballa al Museu d'Arqueologia de Catalunya en tasques de didàctica i difusió, i està molt vinculada als projectes de recerca del Laboratori de paleoantropologia del mateix museu.